

удобни урѣднѣ да постигнѣтъ цѣль си въ Бѣлгаринѣ, ако бѣлгарскы народѣ не приѣмни други мѣрки.

Дѣло е вѣкы явно, и трѣба да сѣ говори открито. Г. Цанковъ е станѣлъ тайно *католикъ* — папицашъ яще въ 1853 лѣто. Доказательства сѣ' негови постѣпки, а и живо свидѣтельство отъ очевидца имама. Прѣди нѣколко врѣма бѣше тукъ въ Одесскѣ единъ младъ Бѣлгаринъ на има Георгы Теохаровъ, кой сега е въ Москвѣ и учи сѣ тамо, той ми приказва, чи кѣту бѣлъ въ Царыградъ и искалъ срѣдство, да иди въ Европѣ за обучение си, налѣтѣлъ на единъ Исуйтскы Миссионеринъ и, кѣту му приказалъ намѣрение си, Исуйтинъ тутакси не загубилъ врѣма, да му прѣдложи да стани *католикъ*, и така той да му способствува да го изпровожѣтъ въ Европѣ за изучения му. Теохаровъ му казалъ, да помысли добрѣ и, слѣдъ нѣколко дны, да му дадѣ отговоръ. Послѣ тры дны Теохаровъ отишалъ и му казалъ, чи той размыслилъ добрѣ, и, кѣту сѣ ушѣ убѣдилъ, чи католишка вѣра е по-права, жѣлае да стани *католикъ*, нѣ съ това условие, да го изпровожѣтъ въ Парисъ и яще да му спомогнѣтъ нѣщо си, за свои тры неврѣстны братны, коихъ, казалъ той, има въ Бѣлгаринѣ, да ги доведа и тѣхъ въ Царыградъ при исуйтскѣ пропагандѣ. Исуйтинъ му отговорилъ: „тврѣдѣ добрѣ, нѣ трѣба да тѣ заведа при нашъ Епископъ“ Теохаровъ сѣ склонилъ и отишли. Тамъ, кѣту го разпытали яще нѣщо си, рѣкли му: „тврѣдѣ добрѣ! почакай малко тукъ, вы имате яще единъ Бѣлгаринъ *католикъ*, Господинъ Д. Цанковъ, да го повыкамы и него да доди“ Теохаровъ, кѣту чюлъ това има, кое е искалъ да узнае, рѣкалъ, „азъ слѣдъ малко щѣ дода тукъ“ и си излѣзалъ безъ да сѣ завърни вѣкы тамъ. Послѣ нѣколко дны далъ прошение Рускому посолству въ Царыградъ, да сѣ приѣмни въ Русинѣ за изучения, кое му сѣ и изпѣлни. Това свидѣтельство и явни постѣпки г. Цанкова сѣ доволни доказательства, да извѣстижѣтъ наши Бѣлгары, чи вѣстникъ лъжѣ — *Бѣлгаринѣ* сѣ издава отъ Исуйтско урѣдие и да знажѣтъ съ какво око трѣба да глѣдѣтъ на него. Г. Теохаровъ е живъ въ Москвѣ, какъ-то и други лица, коимъ также е казалъ това приключение, сѣ' живи. Сега кѣту явихмы отъ каквы лица сѣ' състои таа повлѣчена отъ Исуйты чѣта, нѣка кажимы невинному Бѣлгарскому народу, какво зло може да проникни въ Бѣлгаринѣ отъ тѣй-зи заблѣждены отстѣпници, ако сѣ не изчистижѣтъ съ врѣма отъ помѣжду народа. Зло е явно и прѣдъ очы ни, и не трѣба много доказательства.